

בש"פ 8037/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8037/16

כבוד השופט י' עמית
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למתן רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בבאר שבע מיום 18.10.2016 בעמ"ת
21169-10-16 שניתנה על ידי כבוד השופט א' ואגו

עו"ד מוחמד רחאל; עו"ד שלמה לוי

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט א' ואגו) בעמ"ת 21169-10-16 מיום 18.10.2016 בגדרה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום באילת (כב' השופט א' ברסלר-גונן) ונקבע כי המבקש, קטין יליד 1999, ישהה במעצר עד לדיון המשך שיקיים בית משפט השלום לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן.

1. נגד המבקש הוגש ביום 13.10.2016 כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה וחבלה ממשית על-ידי שניים או יותר לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 6.10.2016 יצא אחד בשם גריגורי ואחד אחר, ממספרה בעיר אילת ומיד לאחר מכן חזרו השניים בריצה למקום כשהמבקש בעקבותיהם. המבקש הורה לגריגורי לצאת, הוביל אותו לחלקו האחורי של המבנה תוך שהוא חובק את צווארו בצמידות לחזהו, ומיד לאחר מכן תקף את גריגורי בצוואתא חדא עם בגיר בשם פליקס (להלן: פליקס). המבקש ופליקס אחזו בגריגורי יחדיו כדי

להתגבר על התנגדותו והושיבו אותו באזור צדדי. בעוד פליקס פנה "לפטרל" כדי להתריע על בואם של עוברים ושבים, המבקש הכה את גריגורי מפעם לפעם במכות אגרופ לפניו ולגופו ובעט בראשו, תוך שדרש "איפה הכסף? אני לא ארחם עליך". השניים חדלו מהתקיפה לאחר ששכן הבחין בהתרחשות והזעיק את המשטרה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לגריגורי חבלות בראשו ובגבו.

2. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 16.10.2016 הסכים ב"כ המבקש לקיומן של ראיות לכאורה לעבירת תקיפה סתם (אך לא לעבירת תקיפה וחבלה ממשית), ועתר לשחרורו של המבקש למעצר בבית אמו. לדיון בבקשה התייצבו אביו ואמו של הקטין שהשיבו לשאלות בית המשפט, ובתום הדיון הורה בית המשפט על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר, כפי שיפורט להלן.

3. בהחלטתו קבע בית משפט השלום כי ישנן ראיות לכאורה לעבירת תקיפה וחבלה ממשית וכי מתקיימת עילת מעצר תוך שהפנה לקיומו של תיק פלילי נוסף במסגרתו הודה המבקש בעבירת אלימות דומה, אך טרם נגזר דינו, אשר לדיוניו לא התייצב המבקש (להלן: התיק הנוסף).

לגבי חלופת המעצר שהוצעה, קבע בית המשפט כי האם תתקשה להציב למבקש גבולות ומצא כי חלופה זו אינה הולמת. מנגד, מצא כי אביו של המבקש "יוכל להציב את הגבולות הנדרשים", חרף קיומו של רישום פלילי לחובתו, והתרשם כי עד שתימצא המסגרת ההולמת, יוכל האב לדאוג לכך שהמבקש "לא יסכן את הציבור". על כן, הורה בית המשפט על שחרורו של המבקש בתנאי שישהה במחיצת אביו "בכל מקום אשר ילך האב בין אם זה בבית ובין אם זה בעבודה", ובכפוף לתנאים נוספים (הפקדת ערובה וערבות, חובת התייצבות בדיונים ואיסור על יצירת קשר עם עדי התביעה, המתלונן ופליקס). כן הורה כי יתקיים דיון מעקב ביום 28.11.2016, אליו יוגש תסקיר שירות המבחן לנוער.

לבקשת המשיבה עוכב ביצוע החלטת השחרור למשך 48 שעות לצורך הגשת ערר לבית המשפט המחוזי.

4. ביום 18.10.2016 התקיים דיון בערר שהוגש לבית המשפט המחוזי, ובסופו ניתנה ההחלטה מושא הבקשה דנן. בהחלטתו הרחיב בית המשפט באשר לתמונה העולה מהתנהלותו של המבקש במסגרת התיק הנוסף. בין היתר צוין כי המבקש "הפגין חוסר התייצבות לדיונים" ו"שיתוף פעולה בעייתי עם שירות המבחן" ואף שהובהר למבקש כי תנאי לתכנית טיפולית שמגבש שירות המבחן הוא כי ימנע ממעורבות בפלילים, הוא לא התייצב לדיון שנקבע ליום 14.9.2016 ובית המשפט נדרש להוציא צו הבאה. בנוסף, צוין כי במסגרת הליכי המעצר בתיק זה, התקבל ביום 11.10.2016 ערר על החלטת שחרור בתנאים, תוך שבית המשפט המחוזי (כב' השופט אבו טהה) הטעים כי דרושה חלופה הולמת בעניינו של הקטין לרבות מסגרת טיפולית התואמת את צרכיו. בית משפט התרשם כי הקטין "מראה על עצמו שהוא מסוכן לסביבתו, שאין עליו מורא, שהמשפט התלוי ועומד נגדו אינו מרשים אותו, ושמזלזל אף בחובתו להתייצב לדיונים".

עוד צוין בהחלטה, כי במסגרת ההליך הנוכחי עמדו בפני בית משפט השלום "נתונים לא מיטביים, לשון המעטה, לגבי החלופה שלבסוף אומצה", בהם, בין היתר, העובדה שהוריו של המבקש לא התייצבו לדיונים קודמים, העובדה שהאב אינו יכול לשמש כמפקח בתנאי מעצר בית שכן חייב לצאת לעבודתו וכן שיתוף הפעולה המוגבל מצדו של המבקש עם שירות המבחן. צוין, כי חלופת המעצר שנקבעה בהחלטת בית משפט השלום כרוכה בהסתובבות המבקש בזירת ההתרחשות של העבירות המיוחסות למשיב הן בתיק זה והן בתיק הנוסף – רחובות העיר אילת. על יסוד כל

האמור, ומשהתרשם בית משפט קמא כי הקטין "אינו ראוי לאמון", כי התנהלותו "מראה זלזול בחוק וברשויות האכיפה", וכי קיים חשש ממשי כי במסגרת החלופה שנקבעה "ישוב לסורו", נעתר לערר המשיבה.

בית המשפט הורה על מעצרו של המבקש עד לדיון שייערך בעניינו בבית משפט השלום לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, תוך שצוין כי "יש מקום לכך ששירות המבחן יעשה מאמץ להקדים את הגשת התסקיר, ומציאת ופתרון חלופתי הולם למשיב, ובהתאם - להקדים הדיון בבימ"ש השלום".

4. מכאן בקשת הרשות שבפניי, שבמרכז "שאלת ההצדקה המשפטית, המוסרית וההומניטרית" שבהותרת המבקש במעצר לתקופה בת כ-40 ימים בעקבות החלטת בית המשפט המחוזי. בבקשה צוין כי מדובר בקטין המוצא עצמו לראשונה במעצר ממושך, בתקופת חגים, שממילא מקשה על זירוז הליכי הכנת התסקיר, בעוד החוק מורה כי במעצר קטנים יש לנקוט כמוצא אחרון ולפרק הזמן הקצר ביותר. נטען כי מעצר כה ממושך עלול להוביל לפגיעה קשה בהתפתחותו של הקטין, בסיכויי שיקומו, וכן לכך ש"ירצה עונש מאסר, הלכה למעשה, הרבה מעבר לשיקולי הענישה החלים על קטנים". עוד נטען, בין היתר, כי לא היה מקום להתערב בהחלטת בית משפט השלום שהתרשם לחיוב מאביו של המבקש כמפקח לחלופה זמנית עד לקבלת תסקיר שירות המבחן, ובמיוחד כאשר שירות המבחן צוין בדיון בבית משפט השלום כי כאשר המבקש היה תחת פיקוח אביו הוא שיתף פעולה.

5. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

נקודת המוצא היא שענייניו בבקשה ב"גלגול שלישי" שאינה חורגת מעניינו הפרטני של המבקש. בית המשפט המחוזי הצביע בהחלטתו על שורה של קשיים, בגינם מצא כי לא ניתן לשחרר המבקש לחלופה שנקבעה שכן הסיכון הכרוך בכך חורג מסיכון "שעל הציבור לשאת בו"; בראשם של קשיים אלה, כפי שפורט לעיל, התנהלותו של המבקש במסגרת התיק הנוסף - המקשה עד מאוד ליתן בו אמון, וטיב החלופה שנקבעה - המבוססת על פיקוח בלבדי של אביו, כאשר המבקש יתלווה לעבודתו ויסתובב ברחובות העיר אילת. בצד זאת, הבהיר בית משפט קמא כי המבקש יוחזק במעצר עד לבחינה חוזרת שיערוך בית משפט השלום, לאחר שתיפרס בפניו תמונה מלאה יותר עם קבלת תסקיר שירות המבחן.

המדובר, אם כן, ב"החלטת ביניים" בהליכי מעצר, במסגרת בקשה ב"גלגול שלישי". אכן, נוצר קושי לכאורי בשל החלטת בית המשפט המחוזי, שהיא סבירה כשלעצמה, לאור העובדה שבהחלטת בית משפט השלום נקבע כי דיון ההמשך יתקיים אך בסוף חודש נובמבר. לא המתנה במעצר מאחורי סורג ובריח לתסקיר שירות המבחן כהמתנה בחלופת מעצר, ועל כן המועד שלא עורר כל קושי בשעה שניתנה החלטת בית משפט השלום, מעורר כעת קושי לא מבוטל משנמצא כי אין מנוס מהותרתו של המבקש במעצר בשלב זה.

אלא שהקושי האמור לא נעלם מעינו של בית משפט קמא אשר הורה לשירות המבחן ולבית משפט השלום לעשות מאמץ להקדמת המועדים. חזקה על בית משפט השלום כי נוכח החלטת בית המשפט המחוזי יקדים את מועד הדיון וכי שאלת המשך מעצרו של המבקש תיבחן בשנית, לאחר קבלת התסקיר, ובהקדם האפשרי. משכך, ומשמצאתי כאמור כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי לגופה, אינני מוצא להיעתר לבקשה, ודינה להידחות.

ניתנה היום, י"ח בתשרי התשע"ז (20.10.2016).

ש ו פ ט
